

nde. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa det hele Forhold; det maa være nok, at det nu er ordnet paa en rimelig og god Maade. — Vædringsforslagene under Nr. 113—16 angaa Hestefuragen, det vil sige, de angaa dels en Ridehest til for Officersskolens Chef, hvilken Bevilling man foreslaar nægtet, og dels en Forhøjelse af Rationerne til Hestene, som ligeledes foreslaas nægtet. Naar man nægter denne anden Hest til Chefen for Officersskolen, er det, fordi man betragter ham som Chef for denne Skole og ikke særlig som Dragonofficer, hvad han ellers er. Som Oberst ved Dragonerne har han Ret til to Heste, men der staar intet i Hærloven om, at han har Ret til det som Chef ved Officersskolen. Som saadan har han kun Ret til een Ridehest. Udvalget og, saavidt jeg skønner, ogsaa den højtærede Minister, ere enige om at foreslaa denne Nægtelse. Det er i øvrigt ikke noget stort Spørgsmaal, men det giver Anledning til nogle Vædringsforslag, som ere opstillede. Hvad angaar Juragerationerne til Hestene, har Administrationen stillet Forslag om at forhøje dem med $\frac{1}{2}$ Pund Havre og $1\frac{1}{2}$ Pund Hø. Hestene faa nu $9\frac{1}{2}$ Pund Havre, $2\frac{1}{2}$ Pund Hø og 8 Pund Halm; ved Forøgelsen skulle de altsaa have 10 Pund Havre, 4 Pund Hø og 8 Pund Halm. Der siges i Anmærningerne, at de nuværende Hestenerationer ere fastsatte i 1868, men siden 70erne er Hestenes Gennemsnitsstørrelse vokset, hvorom der er givet Oplysninger i Betænkningen, og endvidere siges det, at der nu stilles større Krav til Hestenes Hurtighed. Det oplyses da ogsaa deri, at under Øvelserne, naar Hestene have været særlig anstrengte, gives der dem større Rationer. Nu have imidlertid navnlig Landmændene i Finansudvalget, der jo ere særlig sagkyndige paa det Omraade, ment, at den Ration, Hestene have faaet i en Mærkelte, kunde nok være tilstrækkelig; det beror i saa Henseende mere paa Fodringsmaaden, i det hele taget paa, hvorledes Hestene blive plejede, og hvorledes man omgaas dem. Da Udvalget har fundet, at der kunde være nogen Rimelighed deri, foreslaas denne forhøjede Ration nægtet. I øvrigt er der en Del Oplysninger i Betænkningen om vor Hærs Hestebestand, Oplysninger, som i Reglen findes hvert Aar i Betænkningen. Da jeg dvælede udførlig ved dem i Fjor, skal jeg ikke komme ind paa dem, der ere givne i Aar, idet de ere af lignende Art. De vise, at den danske Hest koster mindre i Indløb, ogsaa varer lidt længere, og naar den endelig er færdig, og man skal sælge den, faar man lidt mere for den. Det er ganske det samme Resultat, vi faa ud af Oplysningerne i Aar

som i Fjor. Den Gang omtalte jeg dette temmelig udførligt, og jeg skal derfor ikke dvæle ved det i Aar. Jeg skal blot bemærke, at vi have haft Samraad med den højtærede Krigsminister om, at man saa vidt muligt vilde sørge for at købe danske Heste, selvfølgelig med Hensyntagen til Hærens Lørd, og den højtærede Krigsminister har i den Henseende stillet sig meget velvillig. Han har udtalt, at det var ogsaa ham magtpaaliggende at gøre alt for at købe saa mange danske Heste, som det var muligt til Anvendelse i Hæren, saa Resultatet af det Samraad kan jo kun være tilfredsstillende, thi vi holde vel alle saa meget som muligt paa Brugten af den danske Hest i Hæren. Samtidig skal jeg nævne et andet Samraad, der har været afholdt, et Samraad, der nærmest er foranlediget ved de Bemærkninger, der her under 1ste Behandling faldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti) og det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust) angaaende Vurderingskommissionens Sammensætning og om de Takstationer, som have fundet Sted efter Efteraarmanøvrerne. Under dette Samraad oplyste den højtærede Krigsminister, at han var villig til en anden Sammensætning af Kommissionen og foreslog at den kom til at bestaa af en Landsinspektør og en anden af Landbrugsministeriet valgt Mand, to valgte af Sognekommunerne og en Intendant. Saaledes opfattede jeg den ærede Krigsminister, og denne Sammensætning syntes ogsaa at vinde Tilslutning i Udvalget, efter at Udvalget har faaet disse Oplysninger, saa der kan være Haab om, at man kan komme til en anden Sammensætning af Vurderingskommissionen, der kan betragtes som mere tilfredsstillende end den nuværende. Dog tror jeg nok, at der, hvordan man end sammensætter Kommissionen, vil være Folk, som blive misfornøjede med Takstationen, det kan man sikkert gaa ud fra. Det er jo imidlertid muligt, og jeg tror ogsaa det er rimeligt, at denne Sammensætning vil virke mere tilfredsstillende end den tidligere, og saa kan man jo prøve paa at gaa den Vej. — Jeg skal dernæst omtale et Par Vædringsforslag, nemlig Nr. 125 og 128, som egentlig ere Gengangere fra i Fjor. Disse Forslag gaa ud paa at nedsætte Konto L. b. Udgiften til Projektiller, Brandrør m. m. med 5,000 Kr. og Konto L. d. Tøjhus- og Laboratoriendgifter med 5,000 Kr. Det er det samme, som har fundet Sted ikke alene i Fjor, men ogsaa i Forfjor. Disse Konti bleve i Anledning af Hærloven af 1894 i sin Tid forhøjede med 5,000 Kr. hver. Administrationen forlangte,